

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn 1998

--- o0o ---

Tập 3
Quyển Thứ 64
Hội Thứ Nhất

PHẨM VÔ SỞ ĐẮC
Thứ 18 - 4

Xá-lợi-tử! Nhân giới, tánh nhân giới không. Vì có sao? Vì trong tánh nhân giới không, nhân giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi nhân giới, tánh phi nhân giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi nhân giới không, phi nhân giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Sắc giới, nhân thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ không, sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi sắc giới, nhân thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh phi sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ không; phi sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức nhân giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là nhân giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức sắc giới, nhân thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là sắc giới, nhân thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Nhĩ giới, tánh nhĩ giới không. Vì có sao? Vì trong tánh nhĩ giới không, nhĩ giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi nhĩ giới, tánh phi nhĩ giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi nhĩ giới không, phi nhĩ giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh phi thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không; phi thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức nhĩ giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là nhĩ giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Tỷ giới, tánh tỷ giới không. Vì có sao? Vì trong tánh tỷ giới không, tỷ giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi tỷ giới, tánh phi tỷ giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi tỷ giới không, phi tỷ giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không; hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh

ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh phi hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không; phi hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức tỷ giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là tỷ giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Thiết giới, tánh thiết giới không. Vì có sao? Vì trong tánh thiết giới không, thiết giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi thiết giới, tánh phi thiết giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi thiết giới không, phi thiết giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không; vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh phi vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không; phi vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức thiết giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là thiết giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Thân giới, tánh thân giới không. Vì có sao? Vì trong tánh thân giới không, thân giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi thân giới, tánh phi thân giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi thân giới không, phi thân giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không, xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh phi xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không; phi xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức thân giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là thân giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Ý giới, tánh ý giới không. Vì có sao? Vì trong tánh ý giới không, ý giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi ý giới, tánh phi ý giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi ý giới không, phi ý giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không; pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ; tánh phi pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không; phi pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức ý giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là ý giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là

pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Địa giới, tánh địa giới không. Vì có sao? Vì trong tánh địa giới không, địa giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi địa giới, tánh phi địa giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi địa giới không, phi địa giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Thủy hỏa phong không thức giới, tánh thủy hỏa phong không thức giới không. Vì có sao? Vì trong tánh thủy hỏa phong không thức giới không, thủy hỏa phong không thức giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi thủy hỏa phong không thức giới, tánh phi thủy hỏa phong không thức giới không. Vì có sao? Vì trong tánh phi thủy hỏa phong không thức giới không, phi thủy hỏa phong không thức giới vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức địa giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là địa giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức thủy hỏa phong không thức giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là thủy hỏa phong không thức giới, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Khổ thánh đế, tánh khổ thánh đế không. Vì có sao? Vì trong tánh khổ thánh đế không, khổ thánh đế vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi khổ thánh đế, tánh phi khổ thánh đế không. Vì có sao? Vì trong tánh phi khổ thánh đế không, phi khổ thánh đế vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Tập diệt đạo thánh đế, tánh tập diệt đạo thánh đế không. Vì có sao? Vì trong tánh tập diệt đạo thánh đế không, tập diệt đạo thánh đế vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi tập diệt đạo thánh đế, tánh phi tập diệt đạo thánh đế không. Vì có sao? Vì trong tánh phi tập diệt đạo thánh đế không, phi tập diệt đạo thánh đế vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức khổ thánh đế, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là khổ thánh đế, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức tập diệt đạo thánh đế, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là tập diệt đạo thánh đế, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Vô minh, tánh vô minh không. Vì có sao? Vì trong tánh vô minh không, vô minh vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi vô minh, tánh phi vô minh không. Vì có sao? Vì trong tánh phi vô minh không, phi vô minh vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu thán khổ ưu não; tánh hành cho đến lão tử sầu thán khổ ưu não không. Vì có sao? Vì trong tánh hành cho đến lão tử sầu thán khổ ưu não không; hành cho đến lão tử sầu thán khổ ưu não vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu thán khổ ưu não; tánh phi hành cho đến lão tử sầu thán khổ ưu não không. Vì có sao? Vì trong tánh phi hành cho đến lão tử sầu thán khổ ưu não không; phi hành cho đến lão tử sầu thán khổ ưu não vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức vô minh, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là vô minh, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu thán khổ ưu não, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu thán khổ ưu não, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Bồ thí Ba-la-mật-đa, tánh Bồ thí Ba-la-mật-đa không. Vì có sao? Vì trong tánh Bồ thí Ba-la-mật-đa không, Bồ thí Ba-la-mật-đa vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi Bồ thí Ba-la-mật-đa, tánh phi Bồ thí Ba-la-mật-đa không. Vì có sao? Vì trong tánh phi Bồ thí Ba-la-mật-đa không, phi Bồ thí Ba-la-mật-đa vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa, tánh Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không. Vì có sao? Vì trong tánh Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không, Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa, tánh phi Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không. Vì có sao? Vì trong tánh phi Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không.

Bát-nhã Ba-la-mật-đa không, phi Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức Bồ thí Ba-la-mật-đa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là Bồ thí Ba-la-mật-đa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Tức Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tĩnh lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc.

Xá-lợi-tử! Bốn tĩnh lự, tánh bốn tĩnh lự không. Vì có sao? Vì trong tánh bốn tĩnh lự không, bốn tĩnh lự vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Phi bốn tĩnh lự, tánh phi bốn tĩnh lự không. Vì có sao? Vì trong tánh phi bốn tĩnh lự không, phi bốn tĩnh lự vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Bốn vô lượng, bốn vô sắc định; tánh bốn vô lượng, bốn vô sắc định không. Vì có sao? Vì trong tánh bốn vô lượng, bốn vô sắc định không; bốn vô lượng, bốn vô sắc định vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Phi bốn vô lượng, bốn vô sắc định; tánh phi bốn vô lượng, bốn vô sắc định không. Vì có sao? Vì trong tánh phi bốn vô lượng, bốn vô sắc định không; phi bốn vô lượng, bốn vô sắc định vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức bốn tĩnh lự, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là bốn tĩnh lự, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Tức bốn vô lượng, bốn vô sắc định, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là bốn vô lượng, bốn vô sắc định, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc.

Xá-lợi-tử! Tám giải thoát, tánh tám giải thoát không. Vì có sao? Vì trong tánh tám giải thoát không, tám giải thoát vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Phi tám giải thoát, tánh phi tám giải thoát không. Vì có sao? Vì trong tánh phi tám giải thoát không, phi tám giải thoát vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ; tánh tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không; tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Phi tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ; tánh phi tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không; phi tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức tám giải thoát, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là tám giải thoát, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Tức tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc.

Xá-lợi-tử! Bốn niệm trụ, tánh bốn niệm trụ không. Vì có sao? Vì trong tánh bốn niệm trụ không, bốn niệm trụ vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Phi bốn niệm trụ, tánh phi bốn niệm trụ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi bốn niệm trụ không, phi bốn niệm trụ vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi; tánh bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi không. Vì có sao? Vì trong tánh bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi không; bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Phi bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi; tánh phi bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi không. Vì có sao? Vì trong tánh phi bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi không; phi bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá đợc. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức bốn niệm trụ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là bốn niệm trụ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Tức bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc. Là bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá đợc.

Xá-lợi-tử! Không giải thoát môn, tánh không giải thoát môn không. Vì có sao? Vì trong tánh không giải thoát môn không, không giải thoát môn vô sở hữu chẳng khá đợc, nên Bồ-tát Ma-ha-tát

cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi không giải thoát môn, tánh phi không giải thoát môn không. Vì có sao? Vì trong tánh phi không giải thoát môn không, phi không giải thoát môn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Vô tướng, vô nguyện giải thoát môn; tánh vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không. Vì có sao? Vì trong tánh vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không; vô tướng, vô nguyện giải thoát môn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi vô tướng, vô nguyện giải thoát môn; tánh phi vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không. Vì có sao? Vì trong tánh phi vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không; phi vô tướng, vô nguyện giải thoát môn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức không giải thoát môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là không giải thoát môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức vô tướng, vô nguyện giải thoát môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là vô tướng, vô nguyện giải thoát môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Năm nhãn, tánh năm nhãn không. Vì có sao? Vì trong tánh năm nhãn không, năm nhãn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi năm nhãn, tánh phi năm nhãn không. Vì có sao? Vì trong tánh phi năm nhãn không, phi năm nhãn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Sáu thần thông, tánh sáu thần thông không. Vì có sao? Vì trong tánh sáu thần thông không, sáu thần thông vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi sáu thần thông, tánh phi sáu thần thông không. Vì có sao? Vì trong tánh phi sáu thần thông không, phi sáu thần thông vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức năm nhãn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là năm nhãn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức sáu thần thông, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là sáu thần thông, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Phật mười lực, tánh Phật mười lực không. Vì có sao? Vì trong tánh Phật mười lực không, Phật mười lực vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi Phật mười lực, tánh phi Phật mười lực không. Vì có sao? Vì trong tánh phi Phật mười lực không, phi Phật mười lực vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí; tánh bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí không. Vì có sao? Vì trong tánh bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí không; bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí; tánh phi bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí không. Vì có sao? Vì trong tánh phi bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí không; phi bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức Phật mười lực, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là Phật mười lực, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Đạo tướng trí, tánh đạo tướng trí không. Vì có sao? Vì trong tánh đạo tướng trí không, đạo tướng trí vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi đạo tướng trí, tánh phi đạo tướng trí không. Vì có sao? Vì trong tánh phi đạo tướng trí không, phi đạo tướng trí vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức đạo tướng trí, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là đạo tướng trí, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Pháp vô vong thất, tánh pháp vô vong thất không. Vì có sao? Vì trong tánh pháp vô vong thất không, pháp vô vong thất vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi pháp vô vong thất, tánh phi pháp vô vong thất không. Vì có sao? Vì trong tánh phi pháp vô vong thất không, phi pháp vô vong thất vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Tánh hằng trụ xả, tánh tánh hằng trụ xả không. Vì có sao? Vì trong

tánh tánh hằng trụ xả không, tánh hằng trụ xả vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi tánh hằng trụ xả, tánh phi tánh hằng trụ xả không. Vì có sao? Vì trong tánh phi tánh hằng trụ xả không, phi tánh hằng trụ xả vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức pháp vô vong thất, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là pháp vô vong thất, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức tánh hằng trụ xả, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là tánh hằng trụ xả, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Tất cả đà-la-ni môn, tánh tất cả đà-la-ni môn không. Vì có sao? Vì trong tánh tất cả đà-la-ni môn không, tất cả đà-la-ni môn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi tất cả đà-la-ni môn, tánh phi tất cả đà-la-ni môn không. Vì có sao? Vì trong tánh phi tất cả đà-la-ni môn không, phi tất cả đà-la-ni môn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Tất cả tam-ma-địa môn, tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Vì có sao? Vì trong tánh tất cả tam-ma-địa môn không, tất cả tam-ma-địa môn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi tất cả tam-ma-địa môn, tánh phi tất cả tam-ma-địa môn không. Vì có sao? Vì trong tánh phi tất cả tam-ma-địa môn không, phi tất cả tam-ma-địa môn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức tất cả đà-la-ni môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là tất cả đà-la-ni môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức tất cả tam-ma-địa môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là tất cả tam-ma-địa môn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Nội không, tánh nội không không. Vì có sao? Vì trong tánh nội không không, nội không vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi nội không, tánh phi nội không không. Vì có sao? Vì trong tánh phi nội không không, phi nội không vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, thắng nghĩa không, hữu vi không, vô vi không, tất cánh không, vô tế không, tán không, vô biến dị không, bản tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không; tánh ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không không. Vì có sao? Vì trong tánh ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không không; ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không; tánh phi ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không không. Vì có sao? Vì trong tánh phi ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không không; phi ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức nội không, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là nội không, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Chơn như, tánh chơn như không. Vì có sao? Vì trong tánh chơn như không, chơn như vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi chơn như, tánh phi chơn như không. Vì có sao? Vì trong tánh phi chơn như không, phi chơn như vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bất tư nghi giới, hư không giới, đoạn giới, ly giới, diệt giới, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, vô tánh giới, vô tướng giới, vô tác giới, vô vi giới, an ẩn giới, tịch tĩnh giới, bản vô, thật tế, cứu cánh Niết-bàn; tánh pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn không. Vì có sao? Vì trong tánh pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn không; pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn; tánh phi pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn không. Vì có sao? Vì trong tánh phi pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn không; phi pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức chơn như, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là chơn như, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu

cánh Niết-bàn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Thanh văn thừa, tánh Thanh văn thừa không. Vì có sao? Vì trong tánh Thanh văn thừa không, Thanh văn thừa vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi Thanh văn thừa, tánh phi Thanh văn thừa không. Vì có sao? Vì trong tánh phi Thanh văn thừa không, phi Thanh văn thừa vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Độc giác thừa, Đại thừa; tánh Độc giác thừa, Đại thừa không. Vì có sao? Vì trong tánh Độc giác thừa, Đại thừa không; Độc giác thừa, Đại thừa vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi Độc giác thừa, Đại thừa; tánh phi Độc giác thừa, Đại thừa không. Vì có sao? Vì trong tánh phi Độc giác thừa, Đại thừa không; phi Độc giác thừa, Đại thừa vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức Thanh văn thừa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là Thanh văn thừa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức Độc giác thừa, Đại thừa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là Độc giác thừa, Đại thừa, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Thanh văn bồ-đặc-già-la, tánh Thanh văn bồ-đặc-già-la không. Vì có sao? Vì trong tánh Thanh văn bồ-đặc-già-la không, Thanh văn bồ-đặc-già-la vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi Thanh văn bồ-đặc-già-la, tánh phi Thanh văn bồ-đặc-già-la không. Vì có sao? Vì trong tánh phi Thanh văn bồ-đặc-già-la không, phi Thanh văn bồ-đặc-già-la vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la; tánh Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la không. Vì có sao? Vì trong tánh Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la không; Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la; tánh phi Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la không. Vì có sao? Vì trong tánh phi Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la không; phi Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức Thanh văn bồ-đặc-già-la, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là Thanh văn bồ-đặc-già-la, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là Độc giác, Đại thừa bồ-đặc-già-la, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện lại đáp Xá-lợi-tử rằng: Như Tôn giả đã hỏi, vì duyên có nào mà nói tôi đối tất cả pháp, đem tất cả chúng tánh, tất cả nơi chỗ, tất cả thời gian, tìm Bồ-tát Ma-ha-tát đều vô sở hữu, trọn chẳng khá được, làm sao khiến tôi đem Bát-nhã Ba-la-mật-đa dạy bảo dạy trao các Bồ-tát Ma-ha-tát ấy. Xá-lợi-tử! Vì tánh sắc không, nên sắc đối sắc vô sở hữu chẳng khá được, sắc đối thọ vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh thọ không, nên thọ đối thọ vô sở hữu chẳng khá được, thọ đối sắc vô sở hữu chẳng khá được, sắc thọ đối tướng vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh tướng không, nên tướng đối tướng vô sở hữu chẳng khá được, tướng đối sắc thọ vô sở hữu chẳng khá được, sắc thọ tướng đối hành vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh hành không, nên hành đối hành vô sở hữu chẳng khá được, hành đối sắc thọ tướng vô sở hữu chẳng khá được, sắc thọ tướng hành đối thức vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh thức không, nên thức đối thức vô sở hữu chẳng khá được, thức đối sắc thọ tướng hành vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Tôi đối với các pháp như thế, đem tất cả chúng tánh, tất cả nơi chỗ, tất cả thời gian, tìm Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Vì có sao? Vì tự tánh không vậy.

Xá-lợi-tử! Vì tánh nhãn xứ không, nên nhãn xứ đối nhãn xứ vô sở hữu chẳng khá được, nhãn xứ đối nhĩ xứ vô sở hữu chẳng khá được. Vì nhĩ xứ không, nên nhĩ xứ đối nhĩ xứ vô sở hữu chẳng khá được, nhĩ xứ đối nhãn xứ vô sở hữu chẳng khá được, nhãn nhĩ xứ đối tỷ xứ vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh tỷ xứ không, nên tỷ xứ đối tỷ xứ vô sở hữu chẳng khá được, tỷ xứ đối nhãn nhĩ xứ vô sở hữu chẳng khá được, nhãn nhĩ tỷ xứ đối thiệt xứ vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh thiệt xứ không, nên thiệt xứ đối thiệt xứ vô sở hữu chẳng khá được, thiệt xứ đối nhãn nhĩ tỷ xứ vô sở hữu chẳng khá được, nhãn nhĩ tỷ thiệt xứ đối thân xứ vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh thân xứ không, nên thân xứ đối thân xứ vô sở hữu chẳng khá được, thân xứ đối nhãn nhĩ tỷ thiệt xứ vô sở hữu chẳng khá được, nhãn nhĩ tỷ thiệt thân xứ đối ý xứ vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh ý xứ không, nên ý xứ đối ý xứ vô sở

hữu chẳng khá được, ý xú đối nhãn nhĩ tỷ thiết thân xú vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Tôi đối với các pháp như thế, đem tất cả chủng tánh, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, tìm Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Vì có sao? Vì tự tánh không vậy.

Xá-lợi-tử! Vì tánh sắc xú không, nên sắc xú đối sắc xú vô sở hữu chẳng khá được, sắc xú đối thanh xú vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh thanh xú không, nên thanh xú đối thanh xú vô sở hữu chẳng khá được, thanh xú đối sắc xú vô sở hữu chẳng khá được, sắc thanh xú đối hương xú vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh hương xú không, nên hương xú đối hương xú vô sở hữu chẳng khá được, hương xú đối sắc thanh xú vô sở hữu chẳng khá được, sắc thanh hương xú đối vị xú vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh vị xú không, nên vị xú đối vị xú vô sở hữu chẳng khá được, vị xú đối sắc thanh hương xú vô sở hữu chẳng khá được, sắc thanh hương vị xú đối xúc xú vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh xúc xú không, nên xúc xú đối xúc xú vô sở hữu chẳng khá được, xúc xú đối sắc thanh hương vị xú vô sở hữu chẳng khá được, sắc thanh hương vị xúc xú đối pháp xú vô sở hữu chẳng khá được. Vì tánh pháp xú không, nên pháp xú đối pháp xú vô sở hữu chẳng khá được, pháp xú đối sắc thanh hương vị xúc xú vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Tôi đối với các pháp như thế, đem tất cả chủng tánh, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, tìm Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Vì có sao? Vì tự tánh không vậy.

--- o0o ---